

การจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วม
กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
The Road Safety Management by Participation
Case Study of Municipal School 1
Wat Thep Mongkhon Amnat Charoen Municipality

กิตติพงษ์ โพธิ์มาตย์ | Kittipong Phomart

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล
เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ
e-mail: kittipongpomart@gmail.com โทร. 0895843533

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหา จุดเสี่ยงหรือพฤติกรรมของครู ผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล 2) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการจัดการและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในการจัดการความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล โดยดำเนินการ 1) การจัดเวทีประชุม ศึกษาสถานการณ์ปัญหา ประสานความร่วมมือกับภาคี ออกแบบเครื่องมือ วิธีการเก็บข้อมูล เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน 2) จัดเวทีประชุมผู้มีส่วนได้เสียร่วมกำหนดกิจกรรมดำเนินการสร้างแนวปฏิบัติ พัฒนาสมรรถนะครู การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน 3) จัดกิจกรรมสื่อสารและการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยทางถนนภายในโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน แม่ค้าบริเวณถนนหน้าโรงเรียน ผู้ขับขีรถรับ-ส่งนักเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยจำนวนรวมทั้งสิ้น 25 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบบันทึกประชุมผู้มีส่วนได้เสีย การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญ จำแนก เรียบเรียงรายการโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการหลอมรวมประเด็นข้อมูลการประชุมผู้มีส่วนได้เสีย ผลการวิจัย พบว่า 1) สาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุจาก คือ เกิดจากคน รถ สภาพถนน และสภาพแวดล้อม การกำหนดจุดเสี่ยงถนนรอบโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล พบว่ามี 8 จุดที่เป็นอันตราย 2) การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน กำหนดเขตพื้นที่ปลอดภัยบริเวณถนนหน้าโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วม การติดป้ายห้ามนำรถเข้าโรงเรียน นำอุปกรณ์และสัญลักษณ์ใช้เป็นสัญญาณเตือนผู้ใช้รถใช้ถนน การจัดครูและบุคลากรในโรงเรียนประจำหน้าโรงเรียนเพื่อสังเกตการณ์การรับ-ส่งนักเรียน ผู้ขับขีรถรับ-ส่งนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกันตามมาตรการความปลอดภัย พฤติกรรมของนักเรียน ครูและผู้ปกครองมีแนวโน้มดีขึ้น การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน พบว่า มีการบูรณาการเรียนการสอนในทุกสาระการเรียนรู้ทั้งในระดับอนุบาลและระดับชั้นประถมศึกษา มีห้องศูนย์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนนและจัดทำลาน BBL ให้นักเรียนได้เรียนรู้สัญลักษณ์จราจร

คำสำคัญ: การจัดการ; ความปลอดภัยทางถนน; การมีส่วนร่วม; โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล

ABSTRACT

The objective of this research were 1) to study problem situations risk point or teacher behavior parents and students of Municipal School 1 Thep Mongkhon Temple, 2) to strengthen the management and development of teaching and learning models of the road safety management by participation case study of Municipal School 1 Thep Mongkhon Temple, Amnat Charoen Municipality operated by 1) organizing a meeting stage study the problem situation coordinate with partners tool design data collection methods, data collection, analysis of information together, 2) organizing a forum for stakeholders' meetings, define activities for conducting guidelines the teacher competency development of a model for teaching and learning activities on road safety and 3) organizing the road safety communication and campaigning activities within the school and student parents the street vendor in front of the school Student bus driver. The target groups in the research were 25 people which was obtained by means of a specific selection the research instruments consisted of record, document analysis, questionnaire, in-depth interview. Stakeholder Meeting Record form data analysis using content analysis and summarize the main points, classify, compile lists by analyzing content (Content Analysis) by merging information issues of stakeholder meetings. The results from the study revealed that 1) the cause of the accident was caused by people, cars, road conditions and the environment. The determination of risk points, roads around the school district 1, Thep Mongkhon temple, found that there were 8 dangerous points to establish the safe area around the road in front of the school by participating in placing a sign for not bringing the car into the school and bringing equipment and symbols to alert road users. Arrangement of boarding school teachers and personnel in front of the school to observe student reception the driver of the student shuttle has agreed to the safety measures.

Student behavior teachers and parents tend to be better. For the development of teaching and learning models, it was found that learning was integrated in all learning subjects in both kindergarten and elementary levels. There was a road safety learning center room and a BBL courtyard for students to learn about road signs.

Keywords: Management; road safety; Participation; Municipal School 1, Thep Mongkhon temple.

บทนำ

อุบัติเหตุบนท้องถนนได้คร่าชีวิตมนุษย์ในทุกประเทศทั่วโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีปัญหาด้านความปลอดภัยบนท้องถนน (มูลนิธิไทยโรดส์ และศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, 2558) ได้กล่าวว่า รัฐบาลได้ประกาศนโยบายทศวรรษความปลอดภัยทางถนน ขึ้นโดยมุ่งหมายจะลดการเสียชีวิตบนถนนให้ได้มาตรฐานสากลคือต่ำกว่า 10 ต่อแสนประชากรในปี 2563 เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนี้ รัฐบาลจะดำเนินการ 8 แนวทางได้แก่ ส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย ป้องกันเมาแล้วขับ ป้องกันการใช้ความเร็วเกิน พัฒนาสมรรถนะผู้ใช้รถใช้ถนน แก้ไขจุดเสี่ยงอันตรายบนถนน ยกกระดับมาตรฐานยานพาหนะ ปรับปรุงระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินและรักษาฟื้นฟูผู้บาดเจ็บ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการ จากข้อมูลของ (Best Living Taste Bangkok, 2561) พบว่า เว็บไซต์เวิลด์แอตลาส ได้มีการรายงานเกี่ยวกับประเทศที่มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนมากที่สุดในโลกปี 2560 ปรากฏว่าประเทศไทยมีสถิติเสียชีวิตบนถนนมากที่สุดในโลก มีอัตราผู้เสียชีวิต 36.2 รายต่อแสนประชากร โดยมียอดผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนในประเทศไทย ในปี 2559 เฉลี่ยวันละ 62 ราย หรือคิดเป็นชั่วโมงละ 2-

3 ราย โดยมีผู้รักษาตัวในโรงพยาบาลจากกรณีรถชนประมาณ 1 แสนราย และกลายเป็นผู้พิการราว 6 หมื่นคนต่อปี โดยรัฐต้องสูญเสียงบประมาณกว่า 5 แสนล้านบาท นับว่าเป็นความสูญเสียอย่างมาก ซึ่งสะท้อนปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนนที่ควรแก้ไข นักวิชาการได้ดำเนินการวิจัย รูปแบบการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนน พบว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลป่าสัก จังหวัดลำพูน โดยครูของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนน ใน 3 ประเด็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ด้านพฤติกรรม ด้านการจัดการจุดเสี่ยง ด้านการจัดการเรียนรู้ มีการทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน สอดแทรกตลอดหลักสูตร ตั้งแต่เด็กแรกวัย รวมทั้งคอยแนะนำและให้ความรู้ผู้ปกครองในเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนน (กชกร ชิมะวงศ์, 2555) และจากงานวิจัยการจัดการความปลอดภัยทางถนน : กรณีศึกษาสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าการที่จะทำการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนสำเร็จได้จะต้องให้ผู้ที่อยู่กับปัญหาและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลร่วมกันจนเกิดความตระหนักร่วมในปัญหาและให้ความสนใจวางแผนการจัดการความปลอดภัยทางถนนที่จะดำเนินการปรับปรุงจุดเสี่ยง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนตามกฎหมายจราจร การบูรณาการจัดการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การปลูกจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ถนอมศักดิ์ บุญสุ และคณะ, 2561)

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ มีพื้นที่ 38 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 31 ชุมชน จำนวน 9,590 หลังคาเรือน ซึ่งมีจำนวนประชากร 26,496 คน สภาพสังคมเป็นแบบลักษณะเป็นกึ่งชนบทกึ่งเมือง โดยมีถนนสายหลัก 3 สาย ถนนสายรอง 59 สาย และซอยจำนวน 52 ซอย เนื่องจากเป็นที่ตั้งของตัวเมืองและย่านชุมชน จึงมีการจราจรคับคั่ง อีกทั้งเส้นทางหลักยังเป็นทางหลวงที่เชื่อมต่อจากจังหวัดอุบลราชธานีไปยังจังหวัดมุกดาหารและจังหวัดอื่นๆ ในเขตอีสานเหนือการเกิดอุบัติเหตุในจังหวัดอำนาจเจริญจากการสำรวจในปี 2550-2556 พบว่า มีอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์มากที่สุด รองลงมาคือรถกระบะ และรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นลำดับถัดมา

โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล เป็นโรงเรียนในสังกัดของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญซึ่งเปิดสอนระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 26 ห้องเรียน โรงเรียนมีเนื้อที่ 7 ไร่ นักเรียนจำนวน 743 คน และมีครูจำนวน 29 คน การเดินทางมาส่งเด็กนักเรียนของผู้ปกครองมีทั้งเดินเท้า รถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ และรถรับจ้างของชุมชน จากการสังเกตพบว่า รถมอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะในการเดินทางที่นิยมใช้มากที่สุด การสวมใส่หมวกนิรภัยยังมีอัตราที่ต่ำ จากข้อมูลอุบัติเหตุข้างต้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้ชุมชนรวมถึงนักเรียนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย และความปลอดภัยทางถนนซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการปลอดภัยของเด็กนักเรียนที่จะเป็นอนาคตของประเทศชาติในอนาคต

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและลดการเกิดอุบัติเหตุแก่นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงดำเนินการวิจัยเพื่อปลูกฝังพฤติกรรมของนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนในการจัดการความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาเขตเทศบาลเมืองและชุมชนที่จะช่วยบูรณาการความปลอดภัยทางถนนของนักเรียนนักเรียนให้ได้รับการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา นำภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยี มาพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาศัยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ ส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นจึงได้ทำการวิจัย เรื่อง การจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมกรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ โดยคาดหวังการเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ของครู การพัฒนากิจกรรมหลักสูตรการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่องยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่เข้ามาร่วมกัน สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหา จุดเสี่ยงหรือพฤติกรรมของครู ผู้ปกครองและนักเรียน โรงเรียนเทศบาล1วัดเทพมงคล จังหวัดอำนาจเจริญ ในเรื่องการความปลอดภัยทางถนน
2. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการจัดการและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในการจัดการความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนเทศบาล1วัดเทพมงคลจังหวัดอำนาจเจริญ

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล1วัดเทพมงคล เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อจัดการความปลอดภัยทางถนน ผ่านกระบวนการวิจัยท้องถิ่น สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน ครู และผู้ปกครอง และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในเรื่องการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนที่เน้นการทำงานอย่างมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. พื้นที่ในการวิจัย โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
2. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ดำเนินการระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2562 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2563
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
 - 3.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 ออกแบบเครื่องมือในการวิจัย เช่นแบบสำรวจจุดเสี่ยงแบบสอบถามแนวประเด็นคำถาม การสัมภาษณ์ /การสนทนากลุ่ม แบบบันทึกข้อมูล
 - 3.3 เก็บข้อมูลและลงพื้นที่เก็บข้อมูลจุดเสี่ยงของการใช้รถใช้ถนน พฤติกรรมเด็กและผู้ปกครอง ผู้ขับขี่รถรับจ้างในการใช้รถใช้ถนน การสังเกตการขับขี่ปลอดภัยในโรงเรียนเทศบาล1วัดเทพมงคล รวมถึงการเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมของพื้นที่วิจัย จำนวน 3 ครั้ง ก่อน ระหว่างดำเนินการและ หลังดำเนินการ
 - 3.4 จัดประชุมภาคีเครือข่ายนำเสนอจุดเสี่ยงร่วมกันจัดทำแผนเพื่อแก้ไขกำจัดจุดเสี่ยง และกำจัดจุดเสี่ยง ภาคีเครือข่าย ได้แก่ เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ตำรวจภูธรเมืองอำนาจเจริญ โรงพยาบาลอำนาจเจริญ สำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ กลุ่มผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน กลุ่มแม่ค้าบริเวณรอบโรงเรียน และผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน
 - 3.5 ประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกำหนดกิจกรรมการดำเนินการสร้างแนวปฏิบัติเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนเพื่อให้มีการคืนข้อมูลให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ที่ทำวิจัยและร่วมกันกำหนดแผนงานกิจกรรมหรือการหนุนเสริมการขับเคลื่อนงานการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนในระดับพื้นที่ อย่างเป็นรูปธรรม ประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนกลุ่มผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน ผู้แทนกลุ่มแม่ค้าบริเวณรอบโรงเรียนและผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน
 - 3.6 จัดกิจกรรมให้ความรู้ในการผลิตสื่อด้านความปลอดภัยด้านจราจรแก่ครู โดยคณะวิทยากรจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ครูร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอนงาน

ความปลอดภัยทางถนน เช่น ห้องจำลองสถานการณ์บนท้องถนน สัญญาณจราจรจำลอง ป้ายจราจร เป็นต้น

3.7 นำแผนการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนนไปทดลองปฏิบัติจริงในโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร ทั้งในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาหลักสูตร

3.8 จัดประชุมสรุปและประเมินผลกระบวนการการนำแผนงานความปลอดภัยทางถนนไปปฏิบัติจริงในโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร เพื่อสรุปและกำหนดทิศทางการทำงานการเรียน การสอน และจัดการความปลอดภัยทางถนน

3.9 จัดเวทีคืนข้อมูลและผลักดันสู่นโยบายสาธารณะ เผยแพร่ชุดความรู้รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียรในด้านความปลอดภัยทางถนนให้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3.10 เขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

4. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 8 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 8 คน พระสงฆ์ จำนวน 1 รูป ผู้แทนเทศบาล จำนวน 2 คน ผู้แทนด้านจราจร จำนวน 2 คน ผู้แทนด้านการทางจำนวน 2 คน ผู้แทนด้านสาธารณสุข จำนวน 2 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 25 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบบันทึกวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบบันทึกประชุมผู้มีส่วนได้เสีย กล้องถ่ายรูป สมุดบันทึก และอุปกรณ์บันทึกเสียง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุม การสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถาม แบบบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วม จากการดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและตรวจสอบแบบสามเส้าระหว่างข้อมูลเชิงทฤษฎี ข้อมูลจากเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบกลุ่มและแบบรายบุคคล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. สถานการณ์ปัญหา จุดเสี่ยงหรือพฤติกรรมความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมกรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ

1.1. ความคิดเห็นเรื่อง อุบัติเหตุ พบสาเหตุ ดังนี้

1) การเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากคน เนื่องจากประมาท มกง่าย ไม่มีระเบียบวินัย คึกคะนอง ขาดจิตสำนึก ไม่ข้ามสะพานลอย ขาดทักษะความชำนาญในการใช้รถ ไม่เคารพกฎจราจร

2) การเกิดอุบัติเหตุจากรถ เนื่องจาก รถไม่พร้อมใช้งาน เช่น ไม่บำรุงรักษา ไม่มีไฟท้าย ไม่มีกระจกมองหลัง เบรกไม่อยู่ คัดแปลงสภาพรถ รถบรรทุกทำสิ่งของตกหล่นบนถนน

3) การเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากถนน เนื่องจากถนนแคบ ถนนชำรุด ไม่มีสัญญาณจราจร ไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร ถนนโค้งหักศอก ทางตรงโค้งทำให้ผู้ขับขี่ขาดความระมัดระวัง ถนนลื่น ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ

4) การเกิดอุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อม เนื่องจากมีสิ่งบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่ เช่น กำแพงหรือป้ายโฆษณา การเผาขยะข้างถนน

1.2 การกำหนดจุดเสี่ยงถนนรอบโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร โดยโรงเรียนเป็นจุดศูนย์กลางที่ประชุมมีความคิดเห็นตรงกันว่ามี 8 จุดที่อันตรายคือ จุดที่ 1 ถนนหน้าวัดสำราญนิเวศ ทางหลวงหมายเลข 212 เพราะถนนโค้งเป็นทางตรงทำให้รถวิ่งเร็ว ไม่มีทางม้าลาย เคยเกิดอุบัติเหตุผู้ปกครองนักเรียนขับมอเตอร์ไซด์มารับลูกที่โรงเรียนจากกลับขับรถข้ามถนนก่อนถึงอีกฝั่ง มีรถยนต์วิ่งด้วยความเร็วชนทำให้ลูกเสียชีวิตแม่ช้ำหัก และเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตหลายครั้ง จุดที่ 2 ถนนหน้าโรงเรียนอำนาจเจริญ เนื่องจากมีสะพานลอยข้ามถนนแต่คนไม่ใช้สะพานลอย ช่วงโรงเรียนเลิกจรัญรายยนต์วิ่งออกจากโรงเรียนปริมาณมาก รถทางตรงวิ่งเร็ว ถนนเป็นคอขวดจากกว้างมาแคบรถกระชกตัว จุดที่ 3 ถนนหน้าโรงพยาบาลอำนาจเจริญ ทางหลวงหมายเลข 212 ถนนกว้างรถปริมาณมาก มีตลาดนัดทุกวันศุกร์ ขับรถปาดหน้าตัดหน้าเพื่อกลับรถ จุดที่ 4 ถนนหน้าบ้านพักตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญ ไม่มีสัญญาณไฟจราจร รถในชั่วโมงเร่งด่วนจำนวนมาก ไม่มีป้ายเตือนลดความเร็ว จุดที่ 5 ถนนข้างโรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร เนื่องจากกรรบก - ส่งนักเรียนจอดให้นักเรียนลงรถฝั่งตรงข้ามโรงเรียน นักเรียนต้องเดินข้ามถนนเข้าโรงเรียนซึ่งเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุโดนรถชน จุดที่ 6 บริเวณซุ้มประตูวัดเทพมณเฑียร เพราะถนนแคบรถสวนทางจะเบียดกัน เป็นมุมอับเนื่องจากกำแพงบังทุกมุมจุดที่ 7 กำแพงข้างวัดเทพมณเฑียร เนื่องจากทางแคบเป็นมุมอับเนื่องจากกำแพงบังทุกมุม และจุดที่ 8 ถนนมุมรั้วสำนักงานการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีกำแพงทำให้ผู้ขับขี่มองไม่เห็น และในทุกจุดมีการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

2. การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมกรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ

2.1 การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วม ผลการดำเนินการ ดังนี้

1) กำหนดเขตพื้นที่ปลอดภัยบริเวณถนนหน้าโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน แม่ค้า และผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน ซึ่งมีการติดป้ายห้ามนำรถเข้าในช่วงเวลาที่นักเรียนเดินทางมาโรงเรียน นำอุปกรณ์และสัญลักษณ์ต่างๆ มาใช้เป็นสัญญาณเตือนกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนนบริเวณหน้าโรงเรียน มีการจัดครูและบุคลากรในโรงเรียนประจำหน้าโรงเรียนเพื่อสังเกตสถานการณ์การรับส่งนักเรียนและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียน

2) ผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกันปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยของสำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ

3) พฤติกรรมของเด็กและผู้ปกครอง มีแนวโน้มดีขึ้นสวมหมวกนิรภัยมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ครูที่ขับขี่รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยทุกคน ครูที่ขับขี่รถยนต์คาดเข็มขัดนิรภัยทุกคน

2.2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน พบว่า มีการพัฒนา ดังนี้

1) ครูร่วมกันบูรณาการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนนในสาระการเรียนรู้สุขศึกษา พลศึกษา จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและตรงตามความสนใจของนักเรียน เช่น ระบุขั้นตอนการบูรณาการกับหน่วยการเรียนรู้ศิลปะ การเล่านิทาน บทบาทสมมติการฝึกข้ามทางม้าลาย การเรียนรู้สัญญาณจราจร กิจกรรมนันทนาการ การร้องเพลง ในระดับชั้นประถมศึกษาบูรณาการเข้ากับสาระการ

เรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้สัญญาณจราจร บูรณาการกับกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การกำจัดจุดเสี่ยง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนและผู้ปกครอง

2) จัดทำห้องศูนย์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน มีแผนการใช้ห้องเพื่อให้แต่ละชั้นเรียนเข้าเรียนรู้

3) จัดทำลาน BBL (Brain Based Learning) การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กๆ ด้วยลานสนามเด็กเล่นให้นักเรียนได้เรียนรู้ การฝึกเดินเป็นแถวเรียงหนึ่งชิดขอบถนนข้างขวาเพื่อความปลอดภัยตามสัญลักษณ์

อภิปรายผล

1. สถานการณ์ปัญหา จุดเสี่ยงหรือพฤติกรรมความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมกรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ พบว่า ความคิดเห็นเรื่อง อุบัติเหตุพบสาเหตุ การเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากคน เนื่องจากประมาท มักง่าย ไม่มีระเบียบวินัย คึกคะนอง ขาดจิตสำนึก ไม่ข้ามสะพานลอย ขาดทักษะความชำนาญในการใช้รถ ไม่เคารพกฎจราจร เกิดอุบัติเหตุจากรถเนื่องจาก รถไม่พร้อมใช้งาน เช่น ไม่บำรุงรักษา ไม่มีไฟท้าย ไม่มีกระจกมองหลัง เบรกไม่อยู่ คัดแปลงสภาพรถ รถบรรทุกทำสิ่งของตกหล่นบนถนน เกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากถนน เนื่องจากถนนแคบ ถนนชำรุด ไม่มีสัญญาณจราจร ไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร ถนนโค้งหักศอก ทางตรงโค้งทำให้ผู้ขับขี่ขาดความระมัดระวัง ถนนลื่น ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดอุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อม เนื่องจากมีสิ่งกีดขวางทัศนวิสัยในการขับขี่ เช่น กำแพงหรือป้ายโฆษณา การเผายขยะข้างถนน เนื่องจากปัจจัยข้างต้นล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งสอดคล้องกับ การวิจัยของ บัณฑิต ตั้งกมลสร (2559) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือ: วิเคราะห์กลุ่มพหุ พบว่า ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านแรงสนับสนุนจากภาคีองค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่มองค์ประกอบด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม องค์ประกอบด้านประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุองค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรและหมวกนิรภัย และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การกำหนดจุดเสี่ยงถนนรอบโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมณเฑียร โดยโรงเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ที่ประชุมมีความคิดเห็นตรงกันว่ามี 8 จุดที่อันตราย เนื่องจาก ถนนโค้งเป็นทางตรงทำให้รถวิ่งเร็ว ไม่มีทางม้าลาย มีสะพานลอยข้ามถนนแต่คนไม่ใช้สะพานลอย การขับรถขาดหน้าตัดหน้าเพื่อกลับรถ ไม่มีสัญญาณไฟจราจร ไม่มีป้ายเตือน รถรับ – ส่งนักเรียนไม่คำนึงถึงความปลอดภัย ถนนแคบรถสวนทางจะเบียดกัน มุมอับ ซึ่งเป็นจุดที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์และจากสถิติของการเกิดอุบัติเหตุบริเวณรอบโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูวดล พลศรีประดิษฐ์ (2561) ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การจัดการจุดเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนชุมชนเขตเมือง: กรณีศึกษา ชุมชนโคราชศฤงคารทอง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อจัดการจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ภายใต้ 2 กระบวนการหลัก คือ 1) กระบวนการค้นหาปัญหา 2) กระบวนการจัดการจุดเสี่ยง ผลการศึกษาพบว่า จุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนมีทั้งหมด 7 ลักษณะ คือ ถนนที่มีผิวถนนไม่เรียบ ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ, เป็นทางสี่แยก, เป็นทางสามแยก, ถนนมีสิ่งกีดขวางทัศนวิสัย, ถนนมีจุดมุมมืด

แสงสว่างน้อย, และถนนที่มีลักษณะเป็นทางโค้ง โดยเป็นจุดเสี่ยงที่ชุมชนจัดการได้เอง และต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยจุดเสี่ยงที่ชุมชนสามารถจัดการได้เอง ชุมชนได้ดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ส่วนลักษณะถนนที่ชุมชนไม่สามารถจัดการเองได้ ชุมชนได้ส่งต่อข้อมูลและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อ

2. การเสริมสร้างศักยภาพการจัดการและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมกรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ การกำหนดเขตพื้นที่ปลอดภัยบริเวณถนนหน้าโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน แม่ค้าและผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน ซึ่งมีการติดป้ายห้ามรถเข้าในช่วงเวลาที่นักเรียนเดินทางมาโรงเรียน นำอุปกรณ์และสัญลักษณ์ต่างๆ มาใช้เป็นสัญญาณเตือนกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนนบริเวณหน้าโรงเรียน มีการจัดครูและบุคลากรในโรงเรียนประจำหน้าโรงเรียนเพื่อสังเกตสถานการณ์การรับส่งนักเรียนและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียน ผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกันปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยของสำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ พฤติกรรมของเด็กและผู้ปกครอง มีแนวโน้มดีขึ้นสวมหมวกนิรภัยมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ครูที่ขับขี่รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยทุกคน ครูที่ขับขี่รถยนต์คาดเข็มขัดนิรภัยทุกคน

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน พบว่า มีการพัฒนาโดยจัดให้ครูร่วมกันบูรณาการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนนในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยและตรงตามความสนใจของนักเรียน เช่น ระดับอนุบาลบูรณาการกับหน่วยการเรียนรู้ศิลปะ การเล่านิทาน บทบาทสมมติการฝึกข้ามทางม้าลาย การเรียนรู้สัญญาณจราจร กิจกรรมนันทนาการ การร้องเพลง ในระดับชั้นประถมศึกษาบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้สัญญาณจราจร บูรณาการกับกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การกำจัดจุดเสี่ยง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนและผู้ปกครอง จัดทำห้องศูนย์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน มีแผนการใช้ห้องเพื่อให้แต่ละชั้นเรียนเข้าเรียนรู้ การจัดทำลาน BBL (Brain Based Learning) การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กๆ ด้วยลานสนามเด็กเล่นให้นักเรียนได้เรียนรู้ การฝึกเดินเป็นแถวเรียงหนึ่ง ชิดขอบถนนข้างขวาเพื่อความปลอดภัยตามสัญลักษณ์ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนน โดยการมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล ซึ่งสอดคล้องกับ กชกร ชินะวงศ์ (2555) ได้ศึกษารูปแบบการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลปาสัก อำเภอมือเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หลังจากเริ่มดำเนินงานโครงการ คือ ด้านการมีส่วนร่วมของคนทำงานในพื้นที่ ด้านการแก้ไขปัญหาทางกายภาพ โครงสร้างมีกรณีเกิดการแก้ปัญหาไหลทางต่างระดับ และการจอดรถหน้าเคออสพัฒนาฯ หลังจัดเวทีเครือข่ายฯ ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เสี่ยงและนักวิจัยเกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การสวมหมวก การคาดเข็มขัดนิรภัย ชุมชนได้มีการนำเรื่องอุบัติเหตุมาเล่าในการประชุมร่วมกันถี่ขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรเสนอแนวทางด้านความปลอดภัยทางถนนสู่แผนปฏิบัติการของสถานศึกษาและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

1.2 ดำเนินการประเมินติดตามที่เป็นระบบ ต่อเนื่องและนำผลการประเมินมาพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ควรทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดให้สอดคล้องกับสภาพการจราจรและความปลอดภัยแก่นักเรียนและสถานศึกษาเพื่อเป็นปัจจุบันทันสมัยอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้และในแต่ละระดับชั้นเพื่อเป็นการศึกษาข้อมูลความปลอดภัยเชิงลึก

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

2.3 ทำการวิจัยที่มุ่งเน้นให้ชุมชน ภาครัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นและมีหลากหลายองค์กรเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม

องค์ความรู้ใหม่

ความปลอดภัยของชีวิตของนักเรียนเป็นความสำคัญประการหนึ่งในการให้บริการของสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ หากนักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ ปลอดภัยจากการเกิดอุบัติเหตุซึ่งทำให้เสียชีวิตและเสียทรัพย์สินทั้งตัวนักเรียนหรือผู้ปกครอง ซึ่งมีความจำเป็นต้องค้นหาจุดเสี่ยงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุซึ่งมีความสำคัญ จากข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ มีความเข้าใจในด้านการจราจรและความปลอดภัยทางถนน เมื่อทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุแล้ว นำมาบูรณาการเพื่อสร้างรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างทักษะและจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การให้ความรู้ การจัดทำห้องสื่อการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนน สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำสื่อสัญลักษณ์จราจรในรูปแบบลาน BBL (Brain Based Learning) หรือสื่อรูปแบบอื่น ซึ่งทำให้พฤติกรรมนักเรียน ครูและผู้ปกครอง เกิดการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น ลดการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียนอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กชกร ชินะวงศ์. (2555). รูปแบบการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลปากสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. รายงานการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

ณอมศักดิ์ บุญสุ และคณะ. (2561). รูปแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี. รายงานการวิจัย วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

ภูวดล พลศรีประดิษฐ์ และคณะ. (2561). การจัดการจุดเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนชุมชนเขตเมือง: กรณีศึกษา ชุมชนโคราษคฤหาสน์ทอง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา . รายงานการวิจัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา.

มูลนิธิไทยโรดส์ และศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย. (2558). รายงานสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทย ปี 2555-2556. กรุงเทพฯ: กองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน กรมการขนส่งทางบก.

ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน. (2018). แนวทางการดำเนินงานและประเมินการป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนระดับอำเภอ โดยเครื่องมือ 5 ชั้น. (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 20 มีนาคม 2563) จาก www.roadsafetythai.org. (in Thai).

Best Living Taste Bangkok. (2561). สถิติไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนมากที่สุดเป็น อันดับ 9 ของโลก อันดับ 1 ของอาเซียน.(ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 21 ธันวาคม 2561) จาก [http://www.](http://www.BLTBangkok/posts/2380444088884920/)

[BLTBangkok/posts/2380444088884920/](http://www.BLTBangkok/posts/2380444088884920/)